

TABOR

Gazetka niedzielna parafii Przemienienia Pańskiego w Ogrodzieńcu

9 lutego 2014 r.

V niedziela zwykła

nr 6/2014 (116)

ŚLADAMI MISTRZA Z NAZARETU

rozważania nad Ewangelią niedzielną

«Wy jesteście solą dla ziemi. [...] Wy jesteście światłem świata».

Mt 5,13-14

Jezus w Ewangelii odwołuje się do dwóch rzeczy: soli i światła. Sól nadaje smak, chroni przed zepsuciem. Światło służy człowiekowi, by poradził sobie w ciemnościach, by się nie zgubił. Te dwa symbole mówią o czymś zasadniczym i podstawowym w życiu duchowym i moralnym człowieka.

W dzisiejszym świecie bardzo ważna jest wierność stałym zasadom i normom postępowania. One pomagają realizować życie człowieka we wspólnocie, w wymiarze życia społecznego. Jezus, mówiąc do uczniów, a zarazem do nas: „Wy jesteście solą dla ziemi. Lecz jeśli sól utraci swój smak, czymże ją posolić?”, odwołuje się do naszej odpowiedzialności i wierności. Jako współcześni uczniowie Chrystusa musimy czuć się odpowiedzialni za dochowanie wierności Jezusowi i Ewangelii. To bardzo trudne zadanie, zwłaszcza w czasach, gdy etykę zostawia się za drzwiami życia, kiedy mówi się nam, że dana zasada czy też aktualność jakiejś wartości jest uzależniona od sytuacji albo kaprysu drugiego człowieka. Jeśli nie będzie soli – zasad moralnych, to zep-

suciu ulegną serce i sumienie człowieka.

Drugie ważne zadanie, jakie Jezus nam zostawia, kryje się w wezwaniu do tego, byśmy byli „światłem świata”, czyli byśmy byli świadkami Jezusa. O. Rainero Cantalamessa OFMCap podkreśla: „Być światłem i jaśnieć nie znaczy, oczywiście, wybijać się inteligencją, kulturą, bogactwem, popularnością”. Zauważa również: „Jezus nie mówi o świetle, jakie bije z idei i jest zawarte w książkach, ale mówi o tym, które promieniuje z czynów i przemawia życiem” („Od Ewangelii do życia”, s. 75). Bł. Jan Paweł II natomiast przypomina, że „chrześcijanin (...) aby być wiernym uczniem Chrystusa Nauczyciela, powinien świecić swoim przykładem, swoimi cnotami, tymi dobrymi czynami, o których mówi dzisiejszy tekst ewangeliczny i które ludzie są w stanie widzieć”, oraz że „zaangażowanie apostołskie, wiarygodne i skuteczne, winno budzić w Kościele i w chrześcijanach potrzebę świadectwa. Nie może tu być braku spójności lub istnieć sprzeczność między wiarą chrześcijańską i wszystkimi implikacjami, które ona ma w życiu każdego wierzącego” („Komentarz do Ewangelii”, Kraków 2011, s. 40).

Jezus wzywa do tego, aby życie chrześcijańskie było wiarygodne, a świadectwo prawdziwe i skuteczne.

Uczta miłości

Wieczernik jest potężnym źródłem, z którego wciąż bije Woda Życia. Jest to przede wszystkim źródło miłości – tej najczystszej, najpiękniejszej i najpotężniejszej. Ktokolwiek wchodzi z wiarą do Wieczernika, ten zanurza się w tym źródle, a doświadczając miłości Boga odkrywa, że On jest miłością. Wieczernik jest miejscem najpełniejszego objawienia miłości Ojca do Syna i Syna do Ojca oraz, w dzień Pięćdziesiątnicy, miłości Ducha Świętego.

Równocześnie jest to miejsce objawienia miłości Ojca, Syna i Ducha Świętego wobec człowieka. Tej niepojętej miłości, która zamyka człowiekowi usta milczeniem podziwu i tajemnicy. Bóg umywa nogi. Komu? Człowiekowi. Bóg staje się przyjacielem. Czyim? Człowieka. Bóg staje się chlebem, pokarmem. Dla kogo? Dla człowieka. Bóg decyduje się na śmierć. Za kogo? Za człowieka. A to wszystko z miłości.

Jezus przyszedł, by uczyć nas miłości i serce człowieka zostaje zbawione, gdy drgnie, gdy zacznie bić jej rytmem. O to ciągle Jezusowi chodzi. To cel Jego zabiegów. Właśnie w opisie Wieczernika padają te głębokie słowa: „umiłowawszy swoich, do końca ich umiłował”. Tu, w czasie Ostatniej Uczty, najpełniej objawia swoją miłość do człowieka.

Miłości bliźniego uczył Jezus przez całe życie, wspomagając – jak dobry Samarytanin – ludzi po-

trzebujących pomocy. Teraz objawia miłość nieprzyjaciół, gdy spokojnie, tak jak uczył, częstuje chlebem swego wroga, Judasza. Nie rzuca w niego piorunem zemsty, lecz wyciąga doń rękę pełną chleba. Czyni to w czasie świętej Uczty, by na zawsze swoim przyjaciołom dać przykład, jak ma wyglądać ich miłość nieprzyjaciół.

Tu też objawia po raz pierwszy swoim przyjaciołom prawo miłości wzajemnej. To Jego prawo, nowe prawo, prawo wspólnoty stołu, prawo ludzi uczestniczących we Mszy świętej. Umywając przyjaciołom nogi daje przykład, aby i oni wzajemnie sobie nogi umywali. Dopiero w kontekście tego nowego prawa miłości można zrozumieć słowa: „Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje”. Miłość wzajemna daje siebie jako pokarm przyjacielowi. Msza święta to uczta miłości.

Tylko ten, kto chce się uczyć miłości, komu bardzo zależy na jej posiadaniu, po wielu poszukiwaniach dotrze do Wieczernika. Wtedy odkryje źródło, za którym tak bardzo tęskniło jego serce. To w Wieczerniku można usłyszeć hymn miłości, jaki wznoszą zebrane w nim serca, pieśń, którą wyśpiewał Paweł w trzynastym rozdziale pierwszego listu do Koryntian: „Gdybym mówił językami ludzi i aniołów, a miłości bym nie miał...”

Msza święta umożliwia zanurzenie się w źródle najczystszej Wody Życia. Ona jest źródłem miłości. Niewielu ludzi potrafi z niej czerpać. Wielu obecnych stoi wokół źródła, nie sięgając do niego, nie ceniąc go sobie, nie pragnąc jego wody. Kiedyś zobaczą, jaką mieli szansę, ale wtedy będzie za późno. Potrzeba więc odwagi w przełamywaniu tego, co nas odpycha od tego źródła. Jest tym pycha, która dąży do wydalenia Boga z przestrzeni mojego świata lub przynajmniej do jego detronizacji na rzecz ustawienia mojego własnego „ja” w centrum zainteresowania.

10 lutego

św. Scholastyka, dziewica

Jej życie pozostało w cieniu wielkiego brata, św. Benedykta. Scholastyka była jego siostrą bliźniaczą. Bliźniaki, jak wiadomo, żyć bez siebie nie mogą.

Biografowie podają, że Scholastyka już od dziecka naśladowała pobożnego brata. Towarzyszyła mu w jego podróżach, a kiedy Benedykt założył pierwszy klasztor w Subiaco, ona natychmiast założyła żeński klasztor w pobliskim Piumarola.

Legendą obrosły spotkania rodzeństwa, które odbywały się raz do roku. Biograf św. Benedykta, papież Grzegorz Wielki opisał ostatnie ze spotkań Scholastyki z bratem. Ich rozmowa przedłużyła się do późnego wieczoru. Św. Benedykt chciał już wrócić do klasztoru, aby zachować wierność regule, ale siostra prosiła go, by pozostał jeszcze dłużej.

Scholastyka przeczuwała, że to ich ostatnie spotkanie, dlatego już wcześniej modliła się do Boga, aby mogła rozmawiać z bratem przez całą noc. Odpowiedzią niebios na tę modlitwę była gwałtowna burza. Brat zwrócił się do siostry z łagodną wymówką: „Coś uczyniła, siostrzo moja? Nie mogę wrócić do braci, którzy dziwić się będą, że tak długo nie wracam”.

A Scholastyka na to: „Prosiłam cię, a ty mnie nie chciałeś wysłuchać. Zwróciłam się przeto do Boga i zostałam wysłuchana”. I z uroczą przekorą dodała: „Jeśli ci tak spieszo, to idź teraz”. Siostra wykazała się większą miłością niż brat – skomentował tę sy-

Święty Benedykt i święta Scholastyka

tuację św. Grzegorz. Scholastyka wkrótce po tej nocnej rozmowie zmarła.

Biografia świętej zakonnicy przechowała właściwie tylko ten jeden epizod. Przyznajmy, że pokazuje on coś bardzo ludzkiego i zwyczajnego. Scholastyka jest patronką benedyktynek, ale można by ją uznać za patronkę dobrych rozmów.

Okazuje się, że bywają takie ulewę czy burze, które sprzyjają miłości. Ta pobożna anegdota przypomina prawdę, że oprócz wszelkich praw, reguł czy pobożnych regulaminów, które pomagają w drodze do świętości, istnieje najważniejsza wskazówka do szukania Bożej woli: szczerą i żarliwą miłość.

I może jeszcze jedno. Dobra rozmowa rodzeństwa, małżonków czy przyjaciół jest pięknym Bożym darem. Takie chwile nie zdarzają się często, ale kiedy już są, warto się nimi nacieszyć i przechować w pamięci. Dobra rozmowa umacnia ludzkie więzi bardziej niż cokolwiek innego.

Ogłoszenia duszpasterskie

1. W tym tygodniu patronują nam:

- w poniedziałek – św. Scholastyka, dziewica, siostra św. Benedykta, który dał początek życiu monastycznemu w Europie; Scholastyka w żeńskim klasztorze poświęciła się służbie Bożej
- w piątek – św. Cyryl i Metody. Obaj święci są uważani za apostołów Słowian. W 1980 roku Ojciec Święty Jan Paweł II ogłosił ich współpatronami Europy. Tego samego dnia przypada również liturgiczne wspomnienie św. Walentego, patrona narzeczonych i zakochanych.

2. We wtorek, 11 lutego, przypada liturgiczne wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes. W 1858 roku, w cztery lata po ogłoszeniu dogmatu o Niepokalanym Poczęciu, Matka Najświętsza objawiła się ubogiej pasterce, Bernadecie Soubirous w Grocie Massabielskiej, wzywała do modlitwy oraz pokuty. Lourdes zasłynęło z licznych nawróceń i uzdrowień, stając się w krótkim czasie centrum kultu maryjnego

we Francji. Dziś do Lourdes przybywają chorzy i zdrowi pielgrzymi z całego świata. Święto Matki Bożej z Lourdes łączymy z obchodami Światowego Dnia Chorych. Mamy więc szczególną okazję do pogłębienia postawy wrażliwości, refleksji i czynnego działania wobec cierpiących i chorych. **Zapraszamy na Mszę Świętą ze specjalnym nabożeństwem dla chorych o godz. 17⁰⁰.** Serdecznie prosimy o pomoc wszystkim chorym, niepełnosprawnym, seniorom w dotarciu do naszej świątyni!

3. W środę po wieczornej Mszy św. spotkanie Kręgu Biblijnego. Zapraszamy.

4. Nasza wiara ma się opierać nie na mądrości ludzkiej, lecz na mocy Bożej. Pogłębieniu tego tematu służyć może również lektura katolickiej prasy czy książek o tematyce religijnej. Chciemy po nie sięgać systematycznie, by móc roztropnie, ale też pewnie odpowiadać na pytania innych osób dotyczące naszej wiary.

10 luty – poniedziałek

- 7⁰⁰ 1) + Kazimierz Pilarczyk – od Anny Wójcik, rodziną Cebula i Bielecki.
2) + Leokadia Kuśmierska – od Władysławy z Józefowa z rodziną.
17⁰⁰ + Jan Supernak – 8. Msza gregoriańska.

11 luty – wtorek

- 7⁰⁰ 1) + Kazimierz Pilarczyk – od Anny i Mariana Wnuk.
2) + Leokadia Kuśmierska – od swatów Sperów z Dzwonowic.
17⁰⁰ + Jan Supernak – 9. Msza gregoriańska.

12 luty – środa

- 7⁰⁰ 1) + Jan Supernak – 10. Msza gregoriańska.
2) + Kazimierz Pilarczyk – od rodziny Nieduziak i Świackich.
17⁰⁰ Nowenna do M.B. Nieustającej Pomocy.

13 luty – czwartek

- 7⁰⁰ 1) + Kazimierz Pilarczyk – od rodziny Halamus.
2) + Waław Nitek – 19. r. śmierci.
17⁰⁰ + Jan Supernak – 11. Msza gregoriańska.

14 luty – piątek

- 7⁰⁰ 1) + Jan Supernak – 12. Msza gregoriańska.
2) + Kazimierz Pilarczyk – od Katarzyny Grajewskiej, Barbary Halamus-Dyłał z rodzinami.
17⁰⁰ Msza zbiorowa za zmarłych.

15 luty – sobota

- 7⁰⁰ 1) + Leokadia Kuśmierska – od rodziny Stuglików.
2) + Henryk Wójcik; Janina, Adolf Kmita.
17⁰⁰ 1) + Jan Supernak – 13. Msza gregoriańska.
2) + Kazimierz Pilarczyk – od rodziny Peda.

16 luty – niedziela

- 7⁰⁰ + Mieczysław Bartkiewicz – od żony i syna z rodziną.
9⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo na dalsze lata życia dla Zofii Pomietło w 90. r. urodzin.
10³⁰ + Zofia, Henryk Izydorczyk; Kazimiera, Michał Stajno.
12⁰⁰ + Jan Supernak – 14. Msza gregoriańska.
17⁰⁰ + Izabela i Stanisław Biedak.

Stopka redakcyjna

Adres:

Rzymskokatolicka Parafia Przemienienia Pańskiego
ul. Kościuszki 33
42-440 Ogrodzieniec
tel. 699-189-130
e-mail: tabor.ogrodzieniec@op.pl
www.parafia.ogrodzieniec.pl

Redakcja gazetki:

Ksiądz Jacek Furtak, Proboszcz
Ksiądz Mariusz Olejnik
Ksiądz Michał Kocjan (redaktor odpowiedzialny)